

Visto o expediente RSCTG 241/2026, a instrutora do procedemento formula a seguinte proposta de resolución para a súa aprobación, se procede, pola Comisión da Transparencia.

Asunto: Reclamación en materia de acceso á información pública

Expediente: RSCTG 241/2026

Interesado:

Organismo: Auditorio de Galicia

ANTECEDENTES

Primeiro. O 27.4.2026 o interesado interpuxo ante a Comisión da Transparencia de Galicia unha reclamación, ao amparo do disposto na disposición adicional quinta da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, contra a desestimación presunta da solicitude de acceso presentada ante o Auditorio de Galicia o 21.1.2026.

Xunto coa reclamación o interesado achegou unha copia da súa solicitude de acceso do 21.1.2026.

Segundo. O 6.5.2026 o interesado presentou ante esta Comisión un escrito no que indicou que nesa mesma data se lle notificara unha resolución do Director – Xerente do Auditorio de Galicia que, refire, non lle deu acceso á información pública por el solicitada.

Terceiro. O 9.6.2026 a Comisión da Transparencia solicitou do Auditorio de Galicia a remisión do expediente administrativo ao que deu lugar a solicitude do 21.1.2026, así como a emisión dun informe sobre a reclamación presentada.

Cuarto. O 26.6.2026 tivo entrada na Comisión unha copia da Resolución da Dirección – Xerencia do Auditorio do 6.5.2026, notificada nesa mesma data ao

agora reclamante, así como un informe do director – xerente sobre a reclamación presentada.

FUNDAMENTOS XURÍDICOS

Primeiro. Competencia

O artigo 24.1 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno (en diante, LTAIP), de carácter básico na súa práctica totalidade, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante o Consello de Transparencia e Bo Goberno, con carácter potestativo e con carácter previo á súa impugnación en vía contencioso-administrativa.

A disposición adicional cuarta da LTAIP establece que a resolución da reclamación prevista no artigo 24 corresponderá, nos supostos de resolucións ditadas polas Administracións das Comunidades autónomas e o seu sector público, e polas entidades locais comprendidas no seu ámbito territorial, ao órgano independente que determinen as Comunidades Autónomas.

Pola súa banda, o artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno (en diante, LTBG), establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante a Comisión de Transparencia, correspondendo a este órgano a súa resolución, de acordo co disposto no artigo 33 da mesma lei.

Ademais, a disposición adicional quinta da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, tamén atribúe á Comisión da Transparencia de Galicia a resolución das reclamacións en materia de acceso á información pública, no suposto de resolucións ditadas polas entidades locais de Galicia.

Segundo. Procedemento aplicable

O artigo 28.3 da citada LTBG establece que o procedemento de reclamación se axustará ao previsto nos números 2, 3, e 4 do artigo 24 da LTAIP.

Neste punto é importante considerar que o artigo 23.1 da LTAIP establece que as reclamacións en materia de acceso á información pública terán a consideración de substitutivas dos recursos administrativos, para os efectos do disposto no vixente artigo 112.2 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas (en diante, LPAC). Segundo este artigo 112.2 da LPAC:

“As leis poderán substituír o recurso de alzada, en supostos ou ámbitos sectoriais determinados, e cando a especificidade da materia así o xustifique, por outros procedementos de impugnación, reclamación, conciliación, mediación e arbitraje, ante órganos colexiados ou Comisións específicas non sometidas a instrucións xerárquicas, con respecto aos principios, garantías e prazos que a presente Lei recoñece ás persoas e aos interesados en todo procedemento administrativo”.

A configuración legal das reclamacións en materia de acceso á información pública coma un recurso substitutivo do recurso de alzada, de carácter potestativo, así coma o teor do artigo 112.2 *in fine* da LPAC, determinan xa a aplicación das previsións da LPAC en materia de recursos administrativos ao procedemento destas reclamacións. Así se establece, de feito, no artigo 24.3 da LTAIP, segundo o cal *“A tramitación da reclamación axustarase ao disposto en materia de recursos na Lei 30/1992, de 26 de novembro, de Réxime Xurídico das Administracións Públicas e do Procedemento Administrativo Común”*¹.

¹ A referencia á Lei 30/1992, do 26 de novembro, do réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, hoxe derogada, debe entenderse realizada á LPAC.

Terceiro. Prazo para a interposición da reclamación

O artigo 24.2 da LTAIP prevé como *“A reclamación interporase no prazo dun mes a contar desde o día seguinte ao da notificación do acto impugnado ou desde o día seguinte a aquel en que se produzan os efectos do silencio administrativo”*, debendo considerarse neste punto que, dacordo co artigo 20.4 da mesma lei, para o caso de falta de resolución das solicitudes en prazo, estas entenderanse desestimadas.

Pois ben, as previsións do artigo 24.2 da LTAIP entenderanse moduladas, no que atinxe ao prazo para a interposición das reclamacións nos supostos de desestimación presunta da solicitude, polo previsto no artigo 122.1 da LPAC que, ao regular o prazo para a interposición do recurso de alzada, establece que *“Se o acto non fora expreso o solicitante e outros posibles interesados poderán interpoñer recurso de alzada en calquera momento a partir do día seguinte a aquel en que, dacordo coa súa normativa específica, se produzan os efectos do silencio administrativo”*. Respecto á inexistencia dun prazo preclusivo para reclamar contra as desestimacións presuntas en materia de acceso, tamén se pronunciou o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno no Criterio interpretativo 1/2016, do 17 de febreiro.

Segundo resulta da documentación que consta no expediente, dende que o interesado presentou a súa solicitude de acceso o 21.1.2026, ata a data de interposición da reclamación o 27.4.2026, transcorreu máis do prazo dun mes co que contaba o Auditorio de Galicia para resolver a solicitude de acordo co disposto no artigo 20.1 da LTAIP. Polo tanto, a reclamación ha de entenderse presentada en prazo.

No entanto, consta no expediente que, con posterioridade á interposición da reclamación, o 6.5.2026 se lle notificou ao interesado a resolución que deu

contestación á súa solicitude de acceso, comunicando nesa mesma data o reclamante a esta Comisión a súa desconformidade coa resolución ditada.

Aínda que, en puridade, a oposición á resolución expresa debería plasmarse nunha nova reclamación, razóns de eficacia administrativa e economía procedemental aconsellan entrar a coñecer do fondo do asunto, sen impoñer ao interesado a carga da presentación dunha nova reclamación fronte á resolución expresa.

Cuarto. O dereito de acceso á información pública

A Constitución española establece no seu artigo 105 b) que a lei regulará o acceso dos cidadáns aos arquivos e rexistros administrativos, salvo no que afecte á seguridade e defensa do Estado, a averiguación dos delitos e a intimidade das persoas.

A este respecto a Sentenza do Tribunal Constitucional 164/2021, do 4 de outubro, indicou como este precepto non recolle unicamente un principio reitor da actuación das Administracións públicas, senón un auténtico dereito público subxectivo exercitable fronte a aquelas. Sinalou así a precitada sentenza:

«El art. 105 b) CE, encuadrado en el título IV, "Del Gobierno y de la Administración", incorpora un principio objetivo rector de la actuación de las administraciones públicas (art. 103.1 CE), derivado de exigencias de democracia y transparencia, así como un derecho subjetivo de las personas, ejercitable frente a las administraciones, con sujetos, objeto y límites definidos en el propio precepto constitucional, que fue desarrollado inicialmente en los arts. 35 h) y 37 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común , y actualmente en la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno.

(...)

A la vista de lo expuesto, debe señalarse que el acceso a la información integra el contenido de un derecho público subjetivo ejercitable frente a la administración que, no siendo absoluto, solo puede ser limitado por motivos predeterminados en la ley, en virtud de una previa ponderación de los intereses en juego. De este modo, la posibilidad de limitar el acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la administración».

No mesmo sentido pronunciouse o Tribunal Supremo nas Sentenzas do 7.2.2023, rec. 8005/2021, e do 21.4.2023, rec. 350/2022, salientando tamén este Tribunal nas Sentenzas do 29.5.2024, rec. 1262/2023, e do 11.9.2025, rec. 7878/2024, a estreita relación do dereito de acceso á información pública coa transparencia na actuación administrativa e o principio de boa administración recollido no artigo 41 da Carta de Dereitos Fundamentais da Unión Europea.

Tratándose, xa que logo, dun auténtico dereito subxectivo da cidadanía fronte ás Administracións públicas, o artigo 13 d) da LPAC recolleu, coma un dereito das persoas nas súas relacións con elas, “*o dereito de acceso á información pública, arquivos e rexistros, dacordo co previsto na Lei 19/2013, de 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno e o resto do ordenamento xurídico*”.

Como sinala a exposición de motivos da LTAIP, o acceso á información pública debe ser un dos eixos fundamentais da acción política pois “*só cando a acción dos responsables públicos se somete a escrutinio, cando os cidadáns poden coñecer cómo se toman as decisións que lles afectan, cómo se manexan os fondos públicos ou baixo qué criterios actúan as nosas institucións poderemos falar do inicio dun proceso no que os poderes públicos comezan a responder a unha sociedade que é crítica, esixente e que demanda participación dos poderes públicos*”.

Neste sentido o dereito de acceso á información pública vén atribuído a todas as persoas (artigos 12 da LTAIP e 24.1 da LTBG), sen que estas teñan a obriga de motivar a súa solicitude de acceso á información (artigos 17.3 da LTAIP e 26.4 da LTBG).

E, respecto do que ha de entenderse por “*información pública*” o artigo 24.1 da LTBG, seguindo o disposto no artigo 13 da LTAIP, a define coma os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que obren en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación da presente lei e que foran elaborados ou adquiridos no exercicio das súas funcións, engadindo que tamén considerárase información pública a producida polas entidades que presten servizos públicos ou exerzan potestades administrativas, nos termos contemplados no artigo 4 da lei.

Deste xeito, a normativa de transparencia delimita o ámbito material do dereito a partir dun concepto amplo de información, que abrangue tanto documentos coma contidos específicos e se estende a todo tipo de “*formato ou soporte*”. Ao mesmo tempo, acouta o seu alcance, esixindo a concorrencia de dous requisitos que determinan a natureza “*pública*” da información, cales son: a) que se atope “*en poder*” dalgún dos suxeitos obrigados, e b) que fose elaborada ou obtida “*no exercicio das súas funcións*”.

A amplitude no recoñecemento legal do dereito de acceso foi recoñecida na Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, segundo a cal:

“en la Ley 19/2013 queda reconocido el derecho de acceso a la información pública como un auténtico derecho público subjetivo, al establecer que " Todas las personas tienen derecho a acceder a la información pública, en los términos previstos en el artículo 105.b) de la Constitución Española , desarrollados por esta Ley " (artículo 12); que la Exposición de Motivos de la Ley configura de forma amplia ese derecho de acceso a la información pública, del que son titulares todas las personas, y que podrá ejercerse sin necesidad de

motivar la solicitud; que este derecho solamente se verá limitado en aquellos casos en que así sea necesario por la propia naturaleza de la información derivado de lo dispuesto en la Constitución Española- o por su entrada en conflicto con otros intereses protegidos; y, en fin, que, en todo caso, los límites previstos se aplicarán atendiendo a un test de daño (del interés que se salvaguarda con el límite) y de interés público en la divulgación (que en el caso concreto no prevalezca el interés público en la divulgación de la información) y de forma proporcionada y limitada por su objeto y finalidad”.

Quinto. Análise do expediente

O interesado solicitou o 21.1.2026 ao Auditorio de Galicia o acceso a todos os programas de man dos concertos ofrecidos pola dende a súa fundación ata a actualidade.

Esta solicitude de acceso foi resolta, aínda que de forma extemporánea, polo Auditorio de Galicia mediante Resolución do 6.5.2026, na que se recoñeceu o acceso do interesado aos programas dixitalizados dos concertos da dende o ano 2005 coa remisión de dous enlaces web.

Respecto dos programas non dixitalizados, que non están publicados na web, a Resolución do 6.5.2026 indicou que “*requieren dun traballo de recompilación, de dixitalización e, polo tanto, de reelaboración de formato*”, comprometéndose o Auditorio a facilitar esta información ao interesado “*en canto o Auditorio de Galicia execute as tarefas indicadas, o que lle será debidamente comunicado*”.

Por último, a Resolución do 6.5.2026 sinala que o Auditorio de Galicia non ten constancia de que os programas de man estean depositados en ningún arquivo.

Pola súa banda, o reclamante manifestou o 6.5.2026 ante esta Comisión a súa desconformidade coa resolución que lle foi notificada, ao sinalar que a mencionada resolución “*se limita a remitir al solicitante a dos enlaces web que*

contienen revistas incompletas de antigas programacións e no programas de mano solicitados como documentos individualizados". Isto é, como abonda o interesado, "los enlaces proporcionados permiten acceder, en su caso, a información general sobre programacións históricas de la, pero no dan acceso a los programas de mano concretos de cada concierto, que constituyen el objeto específico de la solicitud formulada".

Por último, requirido un informe sobre a reclamación presentada ao Auditorio de Galicia, a Dirección – Xerencia emitiu o 26.6.2026 un informe no que puxo de manifesto as seguintes circunstancias:

- a) Que a información solicitada non é documentación administrativa, senón que ten unha finalidade informativa – publicitaria, polo que *"pode non estar aliñada coas finalidades da Lei de transparencia"*.
- b) Que, mediante dous enlaces web, se lle facilitaron os programas dos concertos dende o ano 2005 que están dixitalizados.
- c) Que, respecto dos programas dos concertos dende a fundación do Auditorio ata o ano 2005, resulta imposible na actualidade o recoñecemento do dereito de acceso pois *"os labores de recompilación e dixitalización requiren unha reelaboración de formato que o Auditorio de Galicia non pode acometer nestes momentos porque non dispón dos recursos humanos para ese labor e podería poñerse en risco o normal funcionamento do servizo"*.

Pois ben, respecto da primeira das cuestións suscitadas no informe do Auditorio de Galicia do 26.6.2026, é preciso sinalar que a información pública, tal e como se delimita no artigo 13 da LTAIP, non pode identificarse coa documentación

administrativa, senón que inclúe, cun carácter máis amplo, os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que obren en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación da presente lei e que foran elaborados ou adquiridos no exercicio das súas funcións.

Polo tanto, o feito de que os programas de man dos concertos non sexan documentación administrativa, non exclúe a súa configuración como información pública, por canto tales programas foron elaborados polo Auditorio de Galicia, no exercicio das súas competencias, para a difusión e divulgación dos concertos da

Tampouco o obxecto da solicitude de acceso do interesado pode entenderse que resulte allea á finalidade da LTAIP pois, en definitiva, os programas de man dos concertos permiten coñecer á cidadanía cales foron as actividades desenvolvidas pola e, en definitiva, o manexo dos fondos públicos por parte do Auditorio de Galicia.

Deste xeito, e considerando o carácter amplo do concepto de información pública recollido na LTAIP, os programas de man dos concertos han de configurarse como información pública que, ademais, serve á finalidade de control por parte da cidadanía da actuación dos poderes públicos.

Sentado este extremo, é tamén preciso indicar que asiste a razón ao reclamante cando refire que os enlaces que se lle facilitaron na Resolución do 6.5.2026 non conducían aos programas de man solicitados, senón ás programacións históricas da, o que non era, propiamente, o obxecto da súa solicitude de acceso do 21.2.2026.

Neste sentido, respecto do obxecto da solicitude de acceso do interesado, os programas de man de cada un dos concertos da dende a súa

fundación no ano 1995, a Resolución do director – xerente do Auditorio de Galicia do 6.5.2026 manifestou “*desde o Auditorio de Galicia non se ten constancia de que os programas de man estean depositados en ningún arquivo*”.

Agora ben, desta mera afirmación non se pode deducir que a información solicitada polo interesado non exista e, de feito, dunha mera consulta á páxina web da resulta como figuran publicados os programas de man dos concertos dende, aló menos, febreiro de 2019.

Polo tanto, ha de recoñecerse o dereito de acceso do reclamante aos programas de man dos concertos da dende 2019 que figuran publicados na súa páxina web, para o cal o Auditorio de Galicia poderá, de acordo co disposto no artigo 22.3 da LTAIP, limitarse a indicar ao interesado como acceder a aquela información coa remisión dun enlace, que nin pode ser xenérico, nin obrigar ao reclamante a levar a cabo un labor de busca excesivo (neste sentido, as Resolucións do Consejo de Transparencia y Buen Gobierno 232/2019 e 79/2021).

Por outra banda, fóra destes programas que figuran publicados na páxina web da, respecto aos programas de man dos concertos dos anos anteriores a 2019, non pode obviarse a invocación que fai o Auditorio de Galicia da causa de inadmisión recollida no artigo 18.1 c) da LTAIP, relativa á información para cuxa divulgación sexa precisa unha acción previa de reelaboración.

Respecto das causas de inadmisión das solicitudes de acceso do artigo 18.1 da LTAIP, cómpre mencionar a Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, que analizou aquelas, xunto coa regulación dos límites recollidos no artigo 14 da mesma lei, sinalando, polo que aquí nos interesa, o seguinte:

“La formulación amplia en el reconocimiento y en la regulación legal del derecho de acceso a la información obliga a interpretar de forma estricta, cuando no restrictiva, tanto las limitaciones a ese derecho que se contemplan en el artículo 14.1 de la Ley 19/2013 como las causas de inadmisión de solicitudes de información que aparecen enumeradas en el artículo 18.1, sin que quepa aceptar limitaciones que supongan un menoscabo injustificado y desproporcionado del derecho de acceso a la información.

Por ello, la causa de inadmisión de las solicitudes de información que se contempla en el artículo 18.1.c) de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, no opera cuando quien invoca tal causa de inadmisión no justifique de manera clara y suficiente que resulte necesario ese tratamiento previo o reelaboración de la información.

Asimismo, la posibilidad de limitar el derecho de acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la Administración o entidad a la que se solicita información, pues aquél es un derecho reconocido de forma amplia y que sólo puede ser limitado en los casos y en los términos previstos en la Ley ...”.

Polo tanto, a inadmisión das solicitudes de acceso esixe cumprir cos seguintes requisitos: i) a inadmisión ha de basearse nalgunha das causas establecidas, con carácter *numerus clausus*, na LTAIP; ii) as causas de inadmisión deben ser interpretadas restrictivamente, dada o amplo recoñecemento do dereito de acceso; iii) quen invoca a causa de inadmisión ten a carga de xustificar de xeito claro e suficiente a súa concorrencia.

Respecto deste último requisito, relativo á motivación, cómpre lembrar que o artigo 18.1 da LTAIP xa esixe que a inadmisión das solicitudes de acceso teña lugar mediante “*resolución motivada*”. Ademais, como salientou a Sentenza do

Tribunal Supremo do 11.6.2020, rec. 577/2019, tal motivación esixe unha “*justificación expresa y detallada que permita controlar la veracidad y proporcionalidad de la restricción establecida*”.

A motivación da concorrencia da causa de inadmisión do artigo 18.1 c) da LTAIP foi plasmada na Resolución do 6.5.2026, ao sinalar como “*os programas non dixitalizados que non están publicados na web requiren dun traballo de recompilación, de dixitalización e, polo tanto, de reelaboración do formato*”. E, na mesma liña, engade o informe do 26.6.2026 como o Auditorio de Galicia “*non dispón dos recursos humanos para ese labor e podería poñerse en risco o normal funcionamento do servizo*”.

Velaí a necesidade de examinar neste intre a suficiencia desta motivación, labor no que preciso tomar en consideración o recente Criterio interpretativo 4/2026, do 17 de xuño de 2026, do Consejo de Transparencia e Bo Goberno (CTBG), que distingue entre unha “*reelaboración básica*”, inherente ao exercicio ordinario do dereito de acceso á información pública, e unha “*reelaboración complexa*”, única que pode fundamentar a inadmisión prevista no artigo 18.1.c) da LTAIP.

Así, o CTBG descarta identificar a reelaboración coa mera suma, agregación, busca, extracción ou sistematización básica de datos existentes, cando precisamente a actividade ordinaria de localización e tratamento básico da información forma parte do cumprimento normal das obrigas de transparencia.

Pola contra, considera o CTBG que existe unha acción previa de reelaboración cando a atención da solicitude require un tratamento complexo da información, debidamente fundamentado en criterios obxectivos e valorado sempre á vista das circunstancias específicas do caso concreto. En particular, a complexidade pode vir determinada por:

- Características da propia solicitude, cando esta presenta un elevado grao de desagregación, abrangue un período temporal especialmente extenso, obriga a examinar individualmente numerosos expedientes ou rexistros ou require analizar o seu contido para extraer a información solicitada;

- Elementos organizativos, cando a información se atopa dispersa entre distintos órganos, arquivos, rexistros ou fontes documentais e resulta necesario recadala, ordenala, sistematizala e, de ser o caso, anonimizala;
- Elementos formais, cando a documentación se atopa distribuída en múltiples soportes ou formatos; ou
- Elementos funcionais, cando a súa obtención esixe un esforzo desproporcionado debido á insuficiencia acreditada de medios materiais ou persoais dispoñibles para realizar as tarefas de reelaboración. Nestes casos, é especialmente necesario que o órgano ou entidade requirida leve a cabo unha explicación o máis detallada posible, baseada en criterios obxectivos e verificables, que permitan coñecer as razóns polas que a información solicitada non pode ser facilitada sen unha actividade previa de reelaboración de carácter complexo, facilitando así o seu eventual control polos órganos revisores ou xurisdicionais (relación de postos de traballo, incidencia da carga adicional de traballo que comporta a atención da solicitude, etc).

O Criterio Interpretativo 4/2026 do CTBG tamén delimita negativamente o concepto, precisando que non constitúen reelaboración, *a priori*, os seguintes supostos: a actividade previa de busca de información sen intervención sobre a mesma, incluíndo as tarefas de localización, recompilación e recollida de documentos no seo da propia organización; a mera extracción dun ou varios documentos nun ou varios expedientes identificados, aínda que non se atopen ordenados; a simple extracción directa da información de bases de datos ou aplicacións informáticas xestionadas polo órgano requirido; a elaboración dunha copia do documento solicitado; e a transposición da información a un formato diferente ao orixinal, como a dixitalización de documentos. Á súa vez, tampouco o elevado volume da información solicitada nin a necesidade de efectuar tarefas de anonimización constitúen, por si sos, supostos de reelaboración. Tales

circunstancias só adquirirán relevancia cando, unidas a outros elementos obxectivos relativos á solicitude ou á organización administrativa, determinen a existencia dunha actividade de tratamento da información que poida cualificarse como complexa.

Pola súa banda, a xurisprudencia do Tribunal Supremo avalou os distintos parámetros fixados polo CTBG para apreciar a causa de inadmisión por reelaboración.

Neste sentido, a Sentenza do Tribunal Supremo do 3.3.2020, rec. 600/2018, concorda co manifestado polo CTBG ao entender que a mera agregación de datos non pode entenderse como reelaboración, introducindo así a distinción entre unha "*reelaboración básica*", que, a xuízo do Tribunal, non debería comportar, en liña de principio, a inadmisión dunha solicitude de acceso, e unha "*reelaboración complexa*", que pode deberse a varias causas, entre elas que a información non conste na súa integridade no órgano ao que se solicita a información e que si habilitaría a inadmisión da solicitude. Como sinala a referida sentenza:

"Ciertamente, el suministro de información pública, a quien ha ejercitado su derecho al acceso, puede comprender una cierta reelaboración, teniendo en cuenta los documentos o los datos existentes en el órgano administrativo. Ahora bien, este tipo de reelaboración básica o general, como es natural, no siempre integra, en cualquier caso, la causa de inadmisión prevista en el artículo 18.1.c) de la Ley 19/2013.

La acción previa de reelaboración, por tanto, en la medida que a su concurrencia se anuda una severa consecuencia como es la inadmisión a trámite de la correspondiente solicitud, precisa que tales datos y documentos tenga un carácter complejo, que puede deberse a varias causas, pero que, por lo que ahora importa, se trata de una documentación en la que su procedencia no se encuentra en su totalidad en el propio órgano al que se solicita, pues parte de tal información corresponde y se encuentra en la Casa Real, con el añadido de que parte de tal información se encuentra clasificada,

según la Ley 9/1968, de 5 de abril, sobre Secretos Oficiales, modificada por Ley 48/1978. Además del extenso límite temporal de la información solicitada de los vuelos militares desde 1976”.

Así mesmo, e en relación coa carencia de medios técnicos e persoais para extraer e explotar a información solicitada como elemento determinante da reelaboración, pronunciouse a Sentenza da Audiencia Nacional do 7.10.2025, rec. 74/2024:

“Ahora bien, la información solicitada por la parte actora -número de sanciones impuestas en 2019 por facturas falsas en diversas Delegaciones de la AEAT, con desglose de importes cobrados, incobrables y pendientes- exige una labor que excede claramente el derecho a información pública ya existente. La información requerida no está directamente accesible ni se encuentra parametrizada informáticamente ni disponible de forma directa en los sistemas informáticos de la AEAT. Su obtención requeriría identificar manualmente expedientes sancionadores dispersos en múltiples unidades administrativas, analizar cada uno para determinar si la infracción se refiere a facturación falsa, valorar el grado de falsedad y extraer los importes correspondientes. Esta tarea no se limita a localizar documentos existentes, sino que exige una actividad intelectual y técnica de análisis, clasificación y síntesis que constituye una auténtica elaboración de nueva información, no disponible en el momento de la solicitud.

En consecuencia, la petición incurre en el supuesto de inadmisión previsto en el artículo 18.1.c) LTyBG, al requerir una acción previa de reelaboración que no puede considerarse como un simple tratamiento o localización de datos”.

Á vista destes parámetros, e tomando en consideración a parca motivación esgrimida polo Auditorio de Galicia para sustentar a necesidade de reelaboración para facilitar os programas de man non dixitalizados e previos ao ano 2019 (unicamente indica como *“non dispón dos recursos humanos para ese labor e podería ponerse en risco o normal funcionamento do servizo”*), cómpre que polo Auditorio se motive polo miúdo a necesidade de reelaboración daquela información pública, con mención dos concretos recursos humanos cos que

conta a organización para levar a cabo tal labor e a súa eventual incidencia no desenvolvemento ordinario das súas actividades, todo isto con base en indicadores obxectivos.

En conclusión, o xuízo desta Comisión é favorable á estimación da reclamación presentada, procedendo a retroacción do procedemento co fin de que o Auditorio de Galicia dite unha nova resolución na que dea acceso ao interesado aos programas de man dos concertos que estean publicados na páxina web da organización, podendo formalizarse este acceso mediante un enlace concreto á información solicitada.

Fóra destes supostos, e para o caso de que o Auditorio de Galicia entenda, respecto dos restantes programas de man, que concorre a causa de inadmisión referida no artigo 18.1 c) da LTAIP, na resolución que se dite o Auditorio haberá de motivar, de forma detallada e con concreción ao caso concreto, a necesidade dunha reelaboración nos termos esixidos pola xurisprudencia e o CTBG para sustentar a inadmisión das solicitudes de acceso; singularmente, haberá de xustificarse a carencia dos medios persoais e técnicos precisos para subministrar a información solicitada, todo isto con referencia a parámetros ou elementos obxectivos, e a súa incidencia no normal desenvolvemento das actividades do Auditorio de Galicia.

A resolución que finalmente se dite deberá formalizarse co ofrecemento de todas as garantías propias do procedemento de acceso á información pública, entre as que se atopa a interposición, con carácter potestativo, dunha reclamación ante esta Comisión.

En base aos feitos e fundamentos xurídicos anteriormente expresados, a Comisión da Transparencia, por unanimidade dos seus membros,

ACORDA

Primeiro: Estimar a reclamación presentada por contra a Resolución da Dirección – Xerencia do Auditorio de Galicia do 6.5.2026.

Segundo: Ordenar a retroacción das actuacións co fin que polo Auditorio de Galicia se leven a cabo as actuacións indicadas no corpo desta resolución e, posteriormente, se dite polo Auditorio unha nova resolución que dea acceso á información solicitada polo interesado nos termos que veñen de indicarse, respectando as previsións do artigo 22 da LTAIP, no que atinxe á formalización do acceso.

Terceiro: Instar ao Auditorio de Galicia co fin de que, unha vez ditada pertinente resolución, remita a esta Comisión da Transparencia unha copia da resolución notificada á persoa reclamante.

Contra esta resolución, que pon fin á vía administrativa, unicamente cabe, en caso de desconformidade, interpoñer recurso contencioso-administrativo no prazo de dous meses, contados dende o día seguinte ao da notificación desta resolución, ante a Sala do Contencioso – Administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, de conformidade co previsto no artigo 10 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Santiago de Compostela, na data da sinatura.

Andrés Lago Louro

Presidente da Comisión da Transparencia.